

niedziela

głos z Torunia

NR 31 (867) • J • ROK LIV • 31 VII 2011 • TORUŃ

W NUMERZE:

**Piesza Pielgrzymka Diecezji
Toruńskiej na Jasną Górę**

**W drodze – w komunii Bo-
giem** – echo ze Wzgórza
bł. Marii Karłowskiej

Na litewskim szlaku

Drodzy Pielgrzymi

Ks. Wojciech Miszewski

Już po raz 33. wyrusza z Torunia Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę. Równocześnie z pielgrzymką z Torunia odrębną trasą będzie podążać 31. Pielgrzymka Ziemi Lubawskiej. Przez długie lata pielgrzymi poprzez swój trud i modlitwę pragnęli nieść pomoc Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. Była to swego rodzaju odpowiedź na jego prośbę skierowaną do rodaków na początku pontyfikatu, by nie opuszczać go w modlitwie. Pielgrzymom towarzyszyło hasło: „Niesiemy pomoc Ojcu Świętemu”. Dzisiaj ta intencja towarzyszy nam dalej, kiedy modlimy się za kolejnego następcę św. Piotra – Benedykta XVI, rozszerzamy ją jednak o modlitwę w intencjach całego Kościoła i naszej Ojczyzny. Od chwili śmierci Papieża Polaka prosiliśmy o dar wyniesienia go na ołtarze.

Tegoroczna pielgrzymka wpisuje się w kontekst dziękczynienia za beatyfikację. W homilii wygłoszonej w czasie uroczystości w Rzymie 1 maja Benedykt XVI w głębokiej refleksji nad Słowem Bożym przypomniał zbawienny dla całego Kościoła czas pontyfikatu Jana Pawła II i najważniejsze jego przesłanie. Błogosławiony już na początku pontyfikatu wołał: „Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi”. Pukanie do ludzkich serc, by otworzyły się dla Chrystusa, było sensem życia Jana Pawła II, w tym celu wychodził do

dokończenie na str. V

XXXIII PIESZA PIELGRZYMKA Z TORUNIA NA JASNĄ GÓRĘ

4-12 SIERPNIA 2011

Błogosławi nam z Domu Ojca

www.pielgrzymka.diecezja.torun.pl

Już po raz 32. uczestnicy minipielgrzymki wspierają duchowo pielgrzymów zmierzających na Jasną Górę

32. MINIPIELGRZYMKA

Już po raz 32. pielgrzymom wędrującym z Torunia na Jasną Górę towarzyszą duchowo ci, którzy nie mogą się wybrać na pielgrzymkowy szlak. To duchowe towarzyszenie polega na wspólnej modlitwie i Mszy św. w jednym z wyznaczonych kościołów Torunia oraz na przejściu z modlitwą i pieśnią ulicami miasta. Tegoroczna minipielgrzymka pragnie, jak w poprzednich latach, nieść pomoc Ojcu Świętemu i modlić się w aktualnych intencjach Kościoła i świata

Dzień

4 sierpnia, czwartek
5 sierpnia, piątek
6 sierpnia, sobota
7 sierpnia, niedziela
8 sierpnia, poniedziałek
9 sierpnia, wtorek
10 sierpnia, środa
11 sierpnia, czwartek
12 sierpnia, piątek
13 sierpnia, sobota
14 sierpnia, niedziela

Miejsce i godzina spotkania

św. Jakuba Ap. – godz. 16
Wniebowzięcia NMP – godz. 16
św. Michała – godz. 16
Ciała i Krwi Chrystusa – godz. 15.30
Świętych Piotra i Pawła – godz. 15
św. Maksymiliana – godz. 15.30
Miłosierdzia Bożego – godz. 15.00
Matki Bożej Zwycięskiej – godz. 15.30
Matki Bożej Częstochowskiej – godz. 15.30
Miłosierdzia Bożego – godz. 16
Matki Bożej Królowej Polski – godz. 15.30

Kościół docelowy

Katedra pw. Świętych Janów
św. Jakuba
Seminarium Duchowne
Matki Bożej Częstochowskiej
bł. ks. S. W. Frelichowskiego
Ciała i Krwi Pańskiej
św. Józefa
Miłosierdzia Bożego
bł. Marii Karłowskiej
św. Antoniego (Wrzosy)
św. Maksymiliana

Spotkania w kościołach docelowych rozpoczynają się po przybyciu minipielgrzymki ok. godz. 17

ZAPRASZAMY DO WSPÓLNEGO DUCHOWEGO PIELGRZYMOWANIA

Uczestnicy wycieczki przy pomniku Chopina w Warszawie

Dzieci ze świetlicy poznają stolicę

W dniach 5-6 lipca grupa dzieci ze świetlicy św. Józefa działającej przy Grudziądzkim Centrum Caritas uczestniczyła w pielgrzymko-wycieczce do Warszawy. Pierwszym ważnym przystankiem było sanktuarium bł. ks. Jerzego Popiełuszki na Żoliborzu, gdzie uczestniczyliśmy w Mszy św. i modliliśmy się przy grobie bł. ks. Jerzego. Następnie udaliśmy się na Powązki. Modliliśmy się przy pomniku ofiar katastrofy pod

Smoleńskiem z 10 kwietnia 2010 r. Kolejnym miejscem wycieczki był Park Łazienkowski. Zwiedziliśmy również Muzeum Fryderyka Chopina, jedno z najnowocześniejszych muzeów biograficznych w Europie. Spacerując Krakowskim Przedmieściem pod opieką przewodnika, obejrzeliśmy najważniejsze zabytki stolicy, m.in. Starówkę, bazylikę Świętego Krzyża, kościół św. Anny, archikatedrę św. Jana Chrzciciela, Pałac Prezydencki

i Belweder. Następnie udaliśmy się do Pałacu Kultury i Nauki, gdzie oglądaliśmy panoramę Warszawy z trzydziestego piętra. Kolejnym przystankiem pielgrzymki była budująca się świątynia Opatrzności Bożej, poznaliśmy jej cel i historię powstawania. Ma ona być panteonem wielkich Polaków oraz muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego. Wolny czas spędziliśmy m.in. w kinie 5D.

Marlena Naftyńska

SZKOLENIE

dla fotografów i operatorów kamer

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej Toruńskiej organizuje szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych. Szkolenie odbędzie się w sobotę 3 września w godz. od 10 do 14. Wykłady odbywać się będą w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach w domu parafialnym przy ul. św. Antoniego 4.

W programie przewidziano następujące zagadnienia: liturgia sakramentów i sakramentaliów, zadania fotografa i kamerzysty podczas liturgii w dokumentach i przepisach Konferencji Episkopatu Polski, zasady praktyczne fotografowania i filmowania w kościołach.

Uczestnicy szkolenia otrzymają certyfikat upoważniający do fotografowania i filmowania uroczystości liturgicznych.

Koszt: 100 zł. Wpłata przy odbiorze certyfikatu.

Zgłoszenia należy kierować do 25 sierpnia pod adresem: Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, ul. Łazienka 18, 87-100 Toruń lub tel. (56) 622-35-30 oraz drogą e-mailową: torunduszpasterstwo@wp.pl.

Ks. dr Dariusz Żurański
Dyrektor

Wydziału Duszpasterskiego
Kurii Diecezjalnej Toruńskiej

Święto w Karmelu

Łasin

„Pociągnij nas Maryjo, za Tobą pobiegniemy...” – te słowa psalmu często śpiewanego przez siostry karmelitanki w klasztorze w Łasinie oddają istotę życia w karmelu. Karmelitanki bose – jedyny klasztor kontemplacyjny w naszej diecezji, jedyne takie miejsce, z którego rozprzestrzenia się nieustanna modlitwa za miasto, parafię, diecezję – 16 lipca przeżywały odpust. Uroczystości poprzedziło triduum maryjne, podczas którego karmelita o. Marek głosił kazania maryjne przypominające istotę szkaplerza i zwracające uwagę na pogłębienie kultu maryjnego dla czcicieli.

Jak co roku, 16 lipca, w święto Matki Bożej Szkaplerznej, dziedziniec klasztoru sióstr karmelitanek wypełnił się czcicielami Maryi, dobrodziejami i przyjaciółmi zako-

nu, członkami Bractwa Szkaplerznego oraz pielgrzymami. Mszy św. koncelebrewanej przewodniczył bp Józef Szamocki.

W homilii Ksiądz Biskup przypomniał istotę chrześcijaństwa z odwołaniem do postawy karmelitańskiej. To Karmel uczy, jak być cichym i pokornego serca – podkreślał kaznodzieja. Stawiając za wzór bł. Jana Pawła II i bł. Matkę Teresę z Kalkuty, ukazał postawę bycia miłosiernym wobec drugiego człowieka. Siłę do takiej miłości oboje błogosławieni czerpali z adoracji Najświętszego Sakramentu, podobnie jak siostry karmelitanki przed tabernakulum nieustanną wsta-
wienniczą modlitwą wypraszają potrzebne łaski dla każdego z nas i całego Kościoła. Liturgię uświetnił chór „Tibi Mariae” pod dyktando Małgorzaty Gołubskiej.

Homilię wygłosił bp Józef Szamocki

Tego dnia w klasztorze sióstr karmelitanek szkaplerz przyjęły kolejne osoby i jako czciciele Matki Bożej zaciągnęły na siebie zobowiąza-

nia, m.in. życia zgodnego z nauką Kościoła oraz dawania chrześcijańskiego świadectwa w środowisku.

Aleksandra Jankowska

Festyn rodzinny „Zawsze trzeźwi”

Ryńsk

10 lipca w parafii pw. św. Wawrzyńca w Ryńsku odbył się 6. parafialno-gminny festyn rodzinny pod hasłem „Zawsze trzeźwi”. Ta coroczna impreza organizowana jest przez proboszcza ks. kan. Sylwestra Ćwiklińskiego, zaangażowanych parafian oraz przy dużym wsparciu finansowym Urzędu Gminy w Wąbrzeźnie. Festyn rozpoczął się o godz. 15, a wraz z jego początkiem występy podopiecznych Warsztat

tów Terapii Zajęciowej z Wąbrzeźna. W tym roku mogliśmy usłyszeć utwór pt. „Żeby szczęśliwym być” w wykonaniu Ani Mrowiec i „Ludzie pragną piękna”, który wykonał Przemek Marciszyn. Wykonawców tańcem wspierała grupa przyjaciół uczęszczająca na zajęcia.

Festyn ma także na celu ratowanie życia – uczestnicy po raz trzeci honorowo oddają krew w autobusie Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa

w Bydgoszczy. Jak przekazał prezes Zarządu Powiatowego OSP Wąbrzeźno Janusz Gruszecki, krew oddało 28 osób, tj. 12,600 ml. Co roku liczba uczestników festynu, którzy, oddając krew, ratują życie, wzrasta. Ponadto zainteresowani dorośli i dzieci mogli bezpłatnie zbadać słuch. Zapewniła to firma SONUS-MED, a badanie wykonywała Mariola Gwizdała.

W trakcie festynu umiejętności wokalne przedstawił zespół „Wesoła Ferajna” z Wąbrzeskiego Domu Kultury, opiekunem jest Krzysztof Kocimski. Następnie zaprezentowała się młodzież uczęszczająca do Prywatnej Szkoły Muzycznej Muzyk w Wąbrzeźnie. Właścicielem szkoły, a zarazem opiekunem uczniów jest Jerzy Przybyło. Radością zarówno dla dzieci, jak i dorosłych była „niespodzianka z nieba”, otóż nie co dzień z samolotu lecą cukierki, a tak działo się właśnie tej niedzieli na boisku szkolnym w Ryńsku. Należy też wspomnieć o wystawie sprzętu rolniczego. Mnóstwo hałasu i emocji po raz kolejny zapewniła parada motocykli. Wśród atrakcji dużym zainteresowaniem cieszyła się wystawa modeli Modelarni Combat z Chełmży. Instruktorom modeli kartono-

wych i plastikowych jest wielokrotny mistrz modelarstwa Marek Wantowski. Jak zwykle, uczestnicy wrócili do domu z okolicznościową monetą, którą mogli wybić sami w trakcie festynu. Niezbędną wiedzę w postępowaniu z psami i nie tylko przekazali policjanci z posterunku w Wąbrzeźnie.

Nie zabrakło atrakcji dla najmłodszych. Dzieci miło spędzały czas w dmuchanych zamkach i na trampolinach. Podziwiałały pokazy jazdy konnej, mogły też skorzystać z przejażdżki.

Dla uczestników przygotowano atrakcje kulinarne, od grochówki, wiejskiej kielbasy, pieczonych prosiąt do deserów w postaci ciast i lodów. Festyn przeplatały liczne konkursy dla dzieci i dorosłych. Po raz pierwszy mieszkańcy sołectw walczyli o puchar w przeciąganiu liny. Tego roku do konkursu stanęły 3 sołectwa: z Ryńska, Ludowic i Przydworza. To właśnie w ręce Przydworza trafił puchar.

O godz. 20 rozpoczęła się zabawa taneczna, grał zespół „Balius”. Goście w dobrych humorach bawili się do godz. 23. Na zakończenie odbył się pokaz sztucznych ogni prezentowany przez strażaków z miejscowej OSP. Marzena Nawacka

Pokaz szkolenia psa policyjnego

REGULAMIN PIELGRZYMKI PIESZEJ Z TORUNIA NA JASNĄ GÓRĘ

Abyś lepiej mógł przeżyć pielgrzymkę pieszą na Jasną Górę, przeczytaj to wszystko, co zostało poniżej dla Ciebie przygotowane. Twój podpis będzie akceptacją wszystkich warunków uczestnictwa w pielgrzymce i gwarancją realizowania w całości pielgrzymkowego programu.

1. Pielgrzymka jest aktem religijnym, dziękczynnym i pokutnym. W duchu modlitwy i ofiary pragniemy nieść pomoc Ojcu Świętemu. Ma charakter rekolekcji w drodze. Każdy, kto w nich uczestniczy: bierze udział w codziennej Mszy św., codziennie odmawia Różaniec, Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, Anioł Pański, słucha konferencji, nie będzie palił tytoniu i pił alkoholu, będzie przestrzegał zaleceń księdza przewodnika i służb porządkowych, nie będzie używał odbiorników radiowych i telewizyjnych, nie będzie spożywał lodów.

2. Trzeba z góry nastawić się na zmęczenie, niepogodę, upał, niewygody, skromne jedzenie, brak odpowiednich warunków sanitarnych, różne dolegliwości fizyczne. Może się także zdarzyć, że z różnych względów będziesz zmuszony podjąć decyzję przerwania pielgrzymki i powrotu do domu (zdrowie, sytuacja rodzinna).

3. Idziemy do Matki Bożej jako wspólnota i rodzina pielgrzymkowa, dlatego zwroty „bracie” i „siostrzo” towarzyszą nam podczas kontaktu z wszystkimi pielgrzymami bez względu na wiek. W ten sposób budujemy klimat wzajemnej miłości, braterstwa, to także znak w którym wyraża się nasza wrażliwość na innych.

4. Pielgrzymka to okazja do wykorzystania talentów muzycznych, medycznych czy technicznych.

5. Dla dobra grupy i całej pielgrzymki pomagamy przy noszeniu tub oraz znaczków i emblematów pielgrzymkowych.

6. W czasie pielgrzymki obowiązuje strój wygodny i skromny (zasłonięte ramiona i kolana).

7. W podręcznym bagażu w czasie drogi powinny być: różaniec, książeczka pielgrzyma, nakrycie głowy, płaszcz przeciwdeszczowy, coś do jedzenia i picia na cały dzień, środki opatrunkowe i leki osobiste. Bagaż główny jest przewożony samochodem i dostęp do niego jest możliwy tylko w miejscach noclegowych.

8. Noclegi są organizowane w stodołach oraz własnych namiotach. Tylko nieznaczna grupa pielgrzymów ma szansę nocować w domach. W niektórych miejscowościach mogą wystąpić kłopoty z wystarczającą ilością wody do mycia. Zakazuje się wspólnego nocowania kobiet i mężczyzn w jednym pomieszczeniu oraz wcześniejszego zajmowania miejsc noclegowych i rozbijania namiotów przed nadejściem całej grupy.

9. Cisza nocna obowiązuje od godz. 22. Proszę o dostosowanie się do wszystkich uwag, jakie pod naszym adresem kierują gospodarze. Absolutnie nie wolno używać ognia na terenie zabudowań i gospodarstw.

10. Nie zabieramy na czas pielgrzymki rzeczy cennych, które mogłyby paść łupem złodziei. Organizator nie ponosi za nie odpowiedzialności.

11. Ze szczególną ostrożnością posługujemy się ostrymi narzędzia-

mi (igły, nożyczki) – uważamy, aby nie pozostawiały w sianie.

12. Wszystkim napotkanym na szlaku pielgrzymkowym ludziom okazujemy naszą wdzięczność – zwłaszcza tym, którzy nas karmią i przyjmują w swoich domach i gospodarstwach. Pamiętamy, aby podziękować za każdy najmniejszy nawet gest dobroci.

13. Znaczek pielgrzymkowy nosimy przypięty na widocznym miejscu – jest on widzialną oznaką naszego uczestnictwa w pielgrzymce. Legitymację okazujemy na żądanie kierownika pielgrzymki, księży przewodników i służb porządkowych.

14. Na czas pielgrzymki zaopatrujemy się w trwałe i kaloryczne produkty spożywcze. Organizatorzy zapewniają możliwość zakupienia chleba na trasie.

15. Z pomocy służb medycznych korzystamy w miarę możliwości na postojach. W czasie drogi, jeśli zachodzi taka potrzeba, schodzimy na prawą stronę drogi, prosząc o przywołanie pielęgniarki lub lekarza. Wszystkie poważniejsze schorzenia zgłaszamy przed wyruszeniem pielgrzymki do księdza przewodnika lub służb medycznych. Pozwoli to na szybkie udzielenie stosownej pomocy. W niektórych sytuacjach zgodę na udział w pielgrzymce powinien wyrazić lekarz.

16. Osoby niepełnoletnie uczestniczą w pielgrzymce wraz z dorosłym opiekunem po uprzedniej zgodzie rodziców.

17. Obowiązuje zakaz kąpieli w jeziorach, rzekach, basenach.

18. Na czas pielgrzymki warto zabrać ze sobą: dobrze rozchodzone buty o grubej podeszwie – najlepiej o jeden numer większe, skarpety

wełniane lub bawełniane (nieelastyczne), ubranie skromne, bieliznę osobistą, dres, gruby sweter, nakrycie głowy (koniecznie!), pelerynę lub płaszcz przeciwdeszczowy, przybory higieny osobistej, suchy prowiant (zwłaszcza konserwy), chlebak na bagaż podręczny, kubek i tzw. niezbędnik (widelec, łyżka, nóż), podstawowe lekarstwa i środki opatrunkowe (bandaż elastyczny, spirytus salicylowy, witaminy, talk, zasypkę, wapno), śpiwór lub gruby koc, można zabrać namiot.

19. Zakazuje się wyprzedzania Krzyża niesionego na czele grupy oraz opuszczania jej bez zgody księdza przewodnika.

20. Osoby pragnące zaangażować się w diakoniat (muzyczny, medyczny, porządkowy) są proszone o wcześniejsze zgłoszenie się do księży przewodników grup.

21. Wszystkie grupy łączą się na wspólnej Mszy św. 4 sierpnia o godz. 6 w bazylice katedralnej pw. Świętych Janów w Toruniu. Mszy św. przewodniczy Ksiądz Biskup. Jest to oficjalne rozpoczęcie Pieszej Pielgrzymki z Torunia na Jasną Górę. Pielgrzymka wchodzi na Jasną Górę 12 sierpnia o godz. 17. Zakończenie po Mszy św. sprawowanej o godz. 18.30 w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej wspólnie z archidiecezją gdańską.

22. Każdy, kto pragnie wziąć udział w pielgrzymce, zgłasza swój udział w zależności od miejsca zamieszkania u właściwego przewodnika grupy. Pielgrzymem może być każdy, kto pragnie pogłębić życie religijne i zachować niniejszy regulamin.

Ks. Wojciech Miszewski

Kierownik Pielgrzymki Pieszej z Torunia na Jasną Górę

Piesza Pielgrzymka Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę

33. Piesza Pielgrzymka z Torunia na Jasną Górę wyrusza 4 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w katedrze Świętych Janów w Toruniu o godz. 6. Pielgrzymka wchodzi na Jasną Górę 12 sierpnia o godz. 17. Zakończenie po Mszy św. sprawowanej o godz. 18.30 w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej wspólnie z archidiecezją gdańską. Informacji na temat udziału w pielgrzymce udzielają przewodnicy poszczególnych grup pielgrzymkowych. Można je znaleźć także na stronie internetowej: www.pielgrzymka.diecezja.torun.pl. Kierownikiem toruńskiej pielgrzymki na Jasną Górę jest ks. Wojciech Miszewski, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń, tel. (56) 610-22-40, tel. kom. 601-705-049, e-mail: womisiz@diecezja.torun.pl

TORUŃ I – ŻÓŁTA

przewodnik: o. Ireneusz Byczkiewicz CSsR
parafia św. Józefa w Toruniu, ul. św. Józefa 23/35
tel. (56) 654-47-62, (56) 661-83-00

TORUŃ II – BIAŁA

przewodnik: ks. Adam Czerwiński
parafia św. Antoniego w Toruniu, ul. św. Antoniego 4
tel. (56) 610-22-40, (56) 610-22-46

TORUŃ III – NIEBIESKA

przewodnik: o. Mariusz Lorenc OSPPE
parafia Matki Bożej Częstochowskiej w Toruniu
ul. Konstytucji 3 maja 3c, tel. (56) 659-98-85 lub
kom. 609-259-344

NADWIŚLAŃSKA – GRUDZIĄDZ – POMARAŃCZOWA

przewodnik: ks. Karol Rafalski
parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Grudziądzu
ul. Bydgoska 7, tel. (56) 465-85-17
Grupa wyrusza 2 sierpnia po Mszy św. sprawowanej
w kościele farnym pw. św. Mikołaja w Grudziądzu
o godz. 6.30

JABŁONOWO – WĄBRZEŻNO – ZIELONA

przewodnik: ks. Jacek Dudziński
parafia św. Jana Chrzyciela, Nowa Wieś Królewska
tel. (56) 688-77-15
Grupa wyrusza 2 sierpnia po Mszy św. sprawowanej
w kościele Chrystusa Króla w Jabłonowie Pom.

ŚW. BRATA ALBERTA (GRUPA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH) – BRĄZOWA

przewodnik: ks. Adam Machowski
parafia św. Antoniego w Toruniu, ul. św. Antoniego 4
tel. (56) 610-22-40

31. PIELGRZYMKA ZIEMI LUBAWSKIEJ

Kierownikiem Pielgrzymki Ziemi Lubawskiej jest
ks. kan. Zdzisław Licznarski z Rożentala
tel. (89) 645-11-12. Pielgrzymka organizuje się w gru-
pach:

LUBAWSKA

przewodnik: ks. Marek Wysocki
parafia Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny i św.
Anny w Lubawie, ul. Kościelna 5, tel. (89) 645-26-50
Grupa wyrusza 1 sierpnia po Mszy św. sprawowanej
w kościele Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny
i św. Anny w Lubawie o godz. 10

NOWOMIEJSKA

przewodnik: ks. Jakub Maciejko
Nowe Miasto Lubawskie, ul. Działyńskich 11
tel. (56) 474-46-72
Grupa wyrusza 2 sierpnia po Mszy św. sprawowanej
w kościele św. Tomasza Ap. w Nowym Mieście Lubaw-
skim o godz. 6.30

BRODNICKA

Ojcowie Franciszkanie, Brodnica, ul. Sądowa 5a
tel. (56) 498-25-07
Grupa wyrusza 3 sierpnia po Mszy św. sprawowanej
w kościele św. Katarzyny w Brodnicy o godz. 6

DZIAŁDOWSKA

przewodnik: ks. Karol Schmidt
parafia św. Wojciecha w Działdowie, ul. Nidzicka 4
tel. (23) 697-45-17.
Grupa wyrusza 1 sierpnia po Mszy św. sprawowanej
w kościele Podwyższenia Krzyża Świętego w Działdo-
wie o godz. 7

Obie Pielgrzymki łączą się na trasie 10 sierpnia
w Szczercowie i wspólnie jako Piesza Pielgrzymka
Diecezji Toruńskiej 12 sierpnia o godz. 17 wkraczają na
Jasną Górę.

Ks. Wojciech Miszewski

Drodzy Pielgrzymi

dokończenie ze str. I

ludzi i poszukiwał ich dosłownie na krańcach świata.

Ks. prał. Sławomir Oder, postulator procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II, podczas wizyty w Toruniu podkreślił, że Jan Paweł II za jedno ze swoich najważniejszych zadań pontyfikatu uważał głoszenie Słowa Bożego, przez co stał się swego rodzaju prorokiem. „W ostatnich dniach swego życia Papież pozostał niemy – mówił ks. prał. Oder – Bóg niejako pozbawił go wszystkiego, co po ludzku mogło się podobać. Ale to właśnie wówczas swoją niemocą i swoim milczeniem, obejmując krzyż Chrystusa, niejako utożsamiając się z nim, przemawiał najgłośniej i w sposób najbardziej wiarygodny. Stał się prawdziwym świadkiem ewangelicznej prawdy, mocy wypływającej z krzyża Chrystusowego. Był żywą ewangelią, człowiekiem ewangelicznym”. Jana Pawła II charakteryzowały dwie cnoty – prawdziwa pobożność i duch modlitwy. W modlitwie szukał natchnienia i światła do pracy. Modlitwą poprzedzał wszystkie ważne decyzje, podróże apostolskie i nominacje biskupie. Sercem całego jego życia była Eucharystia. W niej uczył się wyrzeczenia wszystkiego i prawdziwego ubóstwa. Patrząc na cierpiącego Chrystusa, rozpoznawał Jego oblicze w ludziach chorych i cierpiących, a w chwale Zmartwychwstania sens ludzkiego cierpienia.

Kolejne rekolekcje w drodze poświęcimy, by wpatrywać się jeszcze raz w przykład życia i świętości Jana Pawła II. W dzisiejszym świecie tak wiele różnych propozycji otrzymuje człowiek. Nowy błogosławiony uczy nas swoim życiem, swoją żarliwą modlitwą, umiłowaniem Eucharystii i prawdziwą pobożnością, jak być „człowiekiem ewangelicznym”. Uczy nas również tego, by wsłuchiwać się w wolę Bożą i każdy dzień przeżywać w poczuciu daru składanego z naszego życia Bogu i ludziom.

Pomocą w tym zbliżaniu się do Boga drogą bł. Jana Pawła II niech będzie również hasło obecnego roku duszpasterskiego: „W komunii z Bogiem. Kościół domem i szkołą komunii”, które będziemy rozważać w czasie konferencji.

Ks. Wojciech Miszewski

Poświęcenie nowych koron przez bp. Kazimierza Kowalskiego i nałożenie ich na ikonę Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Z DZIEJÓW SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY W TORUNIU (12)

Kradzież koron

Kilkanaście miesięcy po koronacji obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy na toruńskich Bielanych miała miejsce profanacja obrazu i kradzież zdobiących go koron. Włamanie dokonano w nocy z 3 na 4 lutego 1969 r. Złodzieje dostali się do kościoła przez okno w kaplicy akademickiej św. Teresy. Odpisowali pręt w kracie zabezpieczającej kaplicę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i weszli do jej wnętrza. Następnie łomem rozbili zabezpieczające obraz szkło i oderwali z cudownej ikony korony. Na szczęście okazało się, że były to tylko mosiężne korony zastępcze. Złodzieje skradli także pewną liczbę

wotów wiszących przy cudownej ikonie. Podczas kradzieży uszkodzony został również nieznacznie sam obraz, gdyż porysowały go odłamki szkła.

5 lutego proboszcz o. Stanisław Zdunek pojechał do Pelplina, aby poinformować ordynariusza chełmińskiego bp. Kazimierza Kowalskiego o profanacji obrazu. W trakcie spotkania ustalono, że w świątyni toruńskiej odbędą się specjalne nabożeństwa ekspiacyjne.

Ponieważ tego dnia wypadała akurat środa, dlatego, jak zawsze wieczorem, odprawiono w kościele na Bielanych Nieustanną Nowennę. Jak zanotował kronikarz, miała ona

„charakter jakby żałobny”. Rektor domu toruńskiego o. Alfons Wittig miał wtedy powiedzieć m.in.: „Przykro to, że to może być Polak, przykro, że może torunianin, przykro, że może nasz parafianin... porozbijał szyby, wypiłował kratę i jak zdraziecka żmija wślizgnął się do kaplicy MBNP”.

Pod datą 17 lutego kronikarz domu zakonnego w Toruniu odnotował: „Wszystko na dobrej drodze! Na skutek działania naszych parafian, o. proboszcza St. Zdunka i trochę (!) – choć przecież bez milicji nic by się nie udało, choć urzędową władzę mają! – milicja zadziałała, a efekt taki, że sprawcy włamania ujęci,

korony połamane, ale są! Przestępcy badali, czy są złote!, a gdy przekonali się, że mosiądz chcieli się koron pozbyć, choćby za ileś złotych w gotówce. Włamywaczami byli nasi parafianie! Znani z imienia i nazwiska!”.

Wydarzenie kradzieży koron odbiło się wielkim echem nie tylko w Toruniu, lecz także w całej diecezji chełmińskiej oraz w Polsce, szczególnie w domach zakonnych redemptorystów. Ordynariusz chełmiński bp Kazimierz Józef Kowalski wezwał wszystkich wiernych swojej diecezji do modlitwy wynagradzającej podczas siedmiu nowenn śródowych do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w kościele na Bielanych. Pierwszym czterem nabożeństwom mieli przewodniczyć proboszczowie z parafii toruńskich (np. 12 lutego był to ks. Feliks Windorpski z parafii św. Jakuba), natomiast ostatnie trzy Nieustanne Nowenny mieli poprowadzić księża biskupi: 12 marca – bp Zygfryd Kowalski, 19 marca – bp Bernard Czapliński. Ostatnia nowenna przypadająca 26 marca była kulminacyjnym momentem ekspiacyjnym. Wydarzenie to, któremu przewodniczył bp Kazimierz Kowalski, zgromadziło księży z całego Torunia, a także przedstawicieli z kilku domów redemptorystów z Polski. Podczas nowenny kazanie wygłosił biskup ordynariusz, a następnie poświęcił nowe korony oraz nałożył je na cudowną ikonę. Na koniec odmówiono akt oddania się Matce Bożej i odbyła się uroczysta procesja zakończona umieszczeniem obrazu w kaplicy maryjnej.

Waldemar Rozynkowski

Uroczysta procesja po nałożeniu nowych koron

W drodze – w komunii z Bogiem

Sierpień kojarzy się z pielgrzymowaniem. To niejako miesiąc w drodze, wielu z nas bowiem wybierze się pieszo do jasnogórskiego tronu Królowej Polski lub innych sanktuariów. Idą – bo w sercu usłyszeli wezwanie: „Pójdź!”. Podobnie jak dwunastu Apostołów, usłyszeli, zostawili wszystko i poszli wytrwale, wśród słońca i deszczu, z nogami często obolałymi, ale z radością w sercu i tak wielu pięknymi intencjami w duszy. Idą – wierząc, że dojdą, patrząc nieustannie w cel swej wędrówki. Wierzą, bo ci, którzy pozostali w domu, modlą się za nich. To jest wielka duchowa wspólnota – komunია serc, uskrzydłych intencjami.

Wędrowanie kojarzy się z wędrówką życiową. Przychodzą wtedy na myśl słowa bł. Matki Marii Karłowskiej: „Całe nasze życie na tej ziemi jest pielgrzymowaniem ku niebieskiej ojczyźnie, dokąd powołuje nas Ojciec Niebieski i gdzie nas oczekuje”.

Droga – pielgrzymowanie – wędrówka do jakiegoś określonego celu – to treść ludzkiego życia. Wędrówka, która jest trudem, wysiłkiem, pracą. Bł. Matka Maria przypomina nam, jaki jest cel naszego życia. „Cóż mamy do roboty na tej ziemi, jeżeli nie pełnić woli Tego, który nas na niej umieścił? Pan Bóg nas stworzył, abyśmy Go znali, kochali i Jemu służyli, a przez to otrzymali żywot wieczny. Nie jesteśmy więc z tego świata, to nie nasza ojczyzna, to ziemia obca, na której przebywamy tymczasowo, chwilowo, kto wie, na jak krótki czas... Czy ja robię naprawdę i jedynie to, na co mnie Bóg stworzył? Czy też może przeciwnie, naśladuję tego niemądrego podróżnika, który zapominając o celu swojej podróży, błąka się tu i tam, daremnie tracąc czas? Czy, idąc, zapominam może, dokąd chcę dojść?”.

Znamy drogę, mamy przewodników. Pamiętajmy jednak, że istnieje wiele błędnych dróg, prowadzących na manowce życia. Natomiast Jezus, Jego Ewangelia i zawarty w niej przykład Jego życia to jedyna pewna droga wiodąca do pełnego i trwałego szczęścia. Wszak On powiedział o sobie: „Ja jestem Drogą”. I dodał: „Nikt nie przycho-

dzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie” (J 14, 6-7).

Nasz uмиłowany bł. Jan Paweł II poucza: „Tak, Jezus jest dla nas Drogą, jedyną Drogą, która prowadzi do Ojca. Tą drogą musi pójść każdy, kto chce osiągnąć zbawienie. My, ludzie, często stoimy na skrzyżowaniu dróg i nie wiemy, którą z nich wybrać, gdzie iść. Istnieje wiele błędnych dróg, wiele łatwych rozwiązań, a także wiele niejasności. W takich chwilach nie zapominajcie, że tylko Chrystus, tylko Jego Ewangelia, Jego przykład, Jego przykazania są drogą pewną, wiodącą do pełnego i trwałego szczęścia”.

To może wydawać się nam proste: mając w ręku Ewangelię, nie pobłądzę. Musimy jednak mieć świadomość, że na poboczach tej drogi napotkamy wiele miejsc zapraszających do zboczenia z trasy, zainteresowania się nimi. Bł. Maria Karłowska ostrzega: „Jezus Chrystus, nauczając nas, iż mamy szukać przede wszystkim królestwa niebieskiego, daje nam tym samym poznać, iż są i inne królestwa, i łatwo można zmylić drogę. Szatan ma swoje królestwo, bo Chrystus w Ewangelii nazywa go nieraz księżciem tego świata. Jest także królestwo miłości własnej, które ma wielu zwolenników. I jest królestwo łaski Bożej, do którego szukania zaprasza nas Zbawiciel”.

Nie poradzimy sobie z pokusą dróg wiodących do tamtych królestw, jeśli stracimy z oczu Jezusa – Drogę, jeśli odwrócimy wzrok od Niego. Gdy więc człowiek wyrusza w drogę, musi mieć wzrok utkwiony w Niego, bo tylko On wytycza właściwy kierunek. On prowadzi nas niejako za rękę i rozświecła właściwy szlak, byśmy uniknęły tych przydrożnych, tak zachęcających pułapek. Jeżeli jednak ktoś „wybiera sobie inną drogę aniżeli tę, którą łaska wskazuje, i do której zachęca – ostrzega Błogosławiona – to ma dużo czasu straconego, musi się wracać i na nowo zaczynać to, co już powinno być zrobione”.

Matka Maria staje przed nami w tej podróży szczególnie wtedy, gdy któraś z dróg miałaby zawieść nas na manowce. Aby nas ostrzec, w usta zabłąkanej na drodze życia dziewczyny wkłada pytanie

BEATA PIECHYŃSKA

Całe nasze życie na tej ziemi jest pielgrzymowaniem ku niebieskiej ojczyźnie, dokąd powołuje nas Ojciec Niebieski i gdzie nas oczekuje

Bł. Matka Maria Karłowska

(w dziełku „Perły dla Dziewczki”): „Dlaczego doprowadziłam się tak daleko? Dlaczego nie usłuchałam prędzej głosu sumienia i nie zawróciłam na lepsze drogi? Czyżbym chciała powiększyć liczbę tych nieroztropnych, dla których życie zdaje się być zabawką, które nigdy poważnie nie myślą o swym wiecznym przeznaczeniu?”. Natomiast te, które dokonały już właściwego wyboru, zachęca: „Masz długą drogę do przebycia, by stanąć u celu. Wprawdzie już rozpoczęłaś dobrze, ale postępuj tak w dalszym ciągu i wytrwaj do końca. Ani dobry początek, ani postęp w dobrym nie zapewnią ci korony wiecznej, lecz tylko i jedynie wytrwałość do końca drogi, na którą można zasłużyć sobie wiernością. Wytrwaj na tej drodze!”. Tłumaczy dalej: „Bylebyś była pokorną i ufającą – Jego święte ramie cię wesprze, gdy droga będzie śliska i nic dla ciebie nie stanie się niemożliwym, bo nic nie jest niemożliwym dla duszy, która nie ufając sobie, cała się na Bogu opiera!”.

Bł. Jan Paweł II mówi, że Jezus – Droga „zaprasza nas do odnowienia żywej relacji z Nim i zwrócenia się ku Niemu, a On nas zaprowa-

dzi do Ojca”. Bez tej żywej relacji z Chrystusem – Drogą, bez zapatrzenia w Niego, bez szczerej woli kroczenia Jego śladami, bez tego wszystkiego, co świadczy o mojej komunii z Bogiem – nie mam szansy na bezpieczne i owocne wędrowanie, z nadzieją na osiągnięcie celu.

Skończy się pielgrzymkowy sierpień, rozpocznie wrzesień – jak w życiu: coś się kończy, coś się zaczyna. Staną przed nami nowe zadania, lecz zawsze ta sama konieczność wyboru dobra. To samo poszukiwanie właściwych dróg. Niech powyższe refleksje pomogą nam skutecznie odbyć swą pielgrzymkę życiową – ku Najwyższemu Dobru, w komunii z Chrystusem, naszą jedyną niezawodną drogą. Wspominajmy w drodze bł. Marię Karłowską, tę patronkę ludzkiego wędrowania – dobrego wędrowania, które doprowadza do celu.

Bł. Mario, Pasterko, wskazującą nam właściwą drogę ku Bogu, ku wieczności, ku naszemu ostatecznemu celowi, patronko dobrej drogi, módl się za nami! Prowadź nas!

Oprac.

s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

NA LITEWSKIM SZLAKU

Pielgrzymi z parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu powracają pamięcią do „tych pagórków leśnych, do tych łąk zielonych, szeroko nad błękitnym Niemnem rozciągniętych”, które odwiedzili w dniach 24-27 czerwca. Przygoda pielgrzymkowa rozpoczęła się jeszcze na ziemiach polskich w sanktuarium Matki Bożej w Gietrzwałdzie. Kolejnym etapem było sanktuarium maryjne w Studzienicznej, w którym – po nawiedzeniu kościoła parafialnego i wysłuchaniu krótkiej historii o sanktuarium – modlono się podczas Mszy św. Nie mogło zabraknąć pamiątkowych fotografii przy pomniku bł. Jana Pawła II.

Podróż upływała w radosnym nastroju, z pieśnią i modlitwą. Wilno przywitało pielgrzymów gościnnym, wieczornym spokojem. Część z nich podążyła przywitać się z Maryją w Ostrej Bramie. Podobnie jak mieszkańcy Wilna z największą pobożnością, choć na chwilę przystają w Ostrej Bramie i poprzez znak krzyża, krótką modlitwę, spoglądanie w górę ku wizerunkowi Matki Miłosierdzia swój dzień zawierają właśnie Jej i z Nią swój dzień kończą.

Była również okazja, by wziąć udział w litewskim święcie, które przypada w dniu św. Jana Chrzciciela, kiedy nad brzegami Niemna odbywają się festyny nawiązujące do tradycji sprzed czasów chrześcijańskich.

Następnego dnia zwiedzanie stolicy Litwy, po przejściu przez Ostrą Bramę, rozpoczęło od Starówki.

Przy grobie Matki i Sercu Syna na Rossie

W pięknym Wilnie nadal odczuwa się obecność sławnego Adama, m.in. wędrując starymi zaułkami miasta, w celi Konrada czy muzeum Mickiewicza. Wędrowanie po zabytkowych uliczkach wileńskich i podziwianie odrestaurowywanych zabytkowych kamieniczek dopełniało odczuwanie tej atmosfery porównywalnej przez niektórych do atmosfery krakowskiej. Na szlaku nie mogło zabraknąć kościołów bazylianów i św. Kazimierza, cerkwi Świętego Ducha, Uniwersytetu Wileńskiego, Pałacu Prezydenckiego, katedry z kaplicą św. Kazimierza i zabytkową amboną ks. Piotra Skargi oraz kościoła Świętego Ducha, w którym codziennie Polacy modlą się w języku ojczystym. Nieopodal któregoś w nowej kaplicy Miłosierdzia Bożego widnieje oryginalny obraz „Jezu, ufam Tobie” namalowany przez Eugeniusza Kazimirowskiego w 1934 r. Z głębokim przeżyciem uczestniczą w Mszy św. w kaplicy cudownego obrazu w Ostrej Bramie. Matce Bożej Miłosierdzia zawierzano intencje parafii, własne i wszystkich, którzy prosili o modlitwę. Na Antokolu nie sposób było ominąć kościoła Świętych Piotra i Pawła, w którym barokowe stiuki dodają uroku świątyni, kryształowy żyrandol w kształcie

łodzi przypomina biblijny połów ryb w jeziorze Genezalet. Obserwowano fragmenty procesji z oktawy Bożego Ciała, trochę w swej obyczajowości odmiennie od tradycji polskiej. Wstępując na teren nekropolii na Rossie, oddano hołd Marszałkowi Piłsudskiemu, jego matce oraz legionistom walczącym o polskość Wilna i Wileńszczyzny w okresie wojny polsko-bolszewickiej. Ten najstarszy cmentarz, miejsce pochówku wielu sławnych Polaków, nadal wymaga kosztownych prac renowacyjnych. W klasztorze sióstr miłosierdzia zawierzano wszystkie pielgrzymkowe intencje Bożemu Miłosierdziu.

Troki były kolejnym etapem zwiedzania Wileńszczyzny. Zwiedzanie średniowiecznego zamku poprzedzone było rejssem po jeziorze, podczas którego smakowano kibinów – karaimeńskiego przysmaku. Można powiedzieć, że nie był na Litwie ten, kto nie spróbował kibinów z Trok, wileńskich blinów czy kołdunów, czarnego chleba albo kwasu chlebowego oraz nie przywiózł oryginalnych bursztynów.

Gościnność Polaków na Wileńszczyźnie poznano podczas wizyty w Wesołowie, małej wsi pod Wilnem, w której spotkano się z nauczycielami tamtejszej szkoły. Było

ono specjalnie przygotowane celem nawiązania współpracy pomiędzy tamtejszą szkołą i grudziądzką parafią. Oni przez tyle lat nie wyrzekli się swoich korzeni, polskości i wiary, dlatego my w Macierzy zobowiązani jesteśmy im pomóc.

Kroki pielgrzymkowe o poranku ostatniego dnia skierowano na Górę Trzech Krzyży, z której rozciąga się przepiękna panorama Wilna. Białe krzyże Wiwulskiego, nieodłączne w panoramie miasta jak drogowy znak, wskazują kierunek chrześcijańskiej Litwy. Na koniec zwiedzano dawną stolicę – Kowno. Był spacer brzegiem Wilejki i Niemna, a potem kościół franciszkanów, katedra i Starówka z kolejnymi śladami Mickiewicza oraz pobytu bł. Jana Pawła II.

W drodze powrotnej już na terenie Polski organizator i opiekun pielgrzymki ks. Zbigniew Gański odprawił Mszę św. w kościele klasztornej w Wigrach. Następnie podziwiano pokamedulski kompleks z eremami, i piękne mazurskie krajobrazy.

Po kilku dniach pobytu na Wileńszczyźnie nie dziwi, że Polacy tam mieszkający z rozrzewnieniem często śpiewają: „Ukochana moja ziemia, Wileńszczyzny drogi kraj, na nic Ciebie nie zamienię, z Tobą żyć i umrzeć daj”. **Aleksandra Wojdyło**

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38